

ministeren om, naar disse Krav, hvad jeg venter, atter møde frem under den fortsatte Behandling af denne Sag, da at stille sig velvilligt til dem. Det gjorde Ministeren forøvrigt ved sine Udtalelser under Sagens første Behandling, og jeg vil henstille til ham ogsaa fremdeles at stille sig velvilligt til de Tanker, som for en væsentlig Del have faaet Udtryk i det Forslag, som er fremsat af det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen).

Alfred Christensen: Mit Partis Ordfører nævnede Zoologisk Have som formentlig faldende udenfor denne Lov. Det giver mig Anledning til at knytte nogle Bemærkninger til de foreliggende Ændringsforslag, navnlig til Ændringsforslagene under Nr. 3 og 10. Allerede under denne Sags første Behandling havde jeg modtaget Opfordringer til at omtale Zoologisk Have og at gøre mit til, at den ikke kom til at falde ind under denne Lovs Omraade. Der var to Ting, som afholdt mig fra at tage til Orde den Gang. For det første var jeg saa naiv, at jeg ikke troede, at dette uhyrlige Forslag virkelig skulde blive til Lov, eller med et populært Udtryk, at jeg ikke troede, at der blev Bukser af det Skind. Nu tror jeg det derimod, nu føler jeg mig overbevist derom. Dernæst havde jeg den Overbevisning — og jeg har den endnu —, som ikke var saa naiv som den foregaaende, at enhver dansk Finansminister vilde benytte sig af sin Undtagelsesret efter § 4 til at holde en saa almennyttig Institution som Zoologisk Have udenfor denne Skattelovs Omraade. Ændringsforslagene under Nr. 3 og 10 have imidlertid gjort mig lidt urolig. Jeg kan nemlig ikke se med Sikkerhed, at der er naaet, hvad der er tilsigtet. Det er sagt mig fra Udvalgets Side, at der ved Ændringen af nogle Udtryk var sigtet til udtrykkelig at kunne bringe en Anstalt som Zoologisk Have udenfor Lovens Omraade, men jeg kan ikke se, at man har været helt heldig dermed. Man har ved Ændringsforslag Nr. 3 draget Menagerier med ind under Loven; de vare der ikke før. Men naar der ikke staa: „omvandrende Menagerier“, vil der altid kunne tvistes om, om ikke en fast zoologisk Have ogsaa vil kunne falde ind under Menagerier. Et Menageri er en Samling Dyr, der forevises for Betaling, saadan

kan man med god Ret sige. Det, at de fleste med Ordet „Menageri“ forbinde Tanken om, at det skal være omvandrende, kan jo være de flestes Fejl. Altsaa, Ordet „Menagerier“ rummer en Fare, navnlig da en Anstalt som Zoologisk Have i København jo ganske sikkert falder ind under de i § 4 nævnte Anstalter, der give Entréindtægt.

Jeg maa gøre opmærksom paa, at som § 4 før stod, havde Ministeren en mere uomtvistelig Ret til at dispensere fra Lovens Omraade, naar der forelaa et almennyttigt eller velgørende Øjemed. At Folkets Oplysning, Opdragelse og Belæring er et almennyttigt Øjemed, er jeg ikke i Tvivl om, og ingen her i Landet kan være i Tvivl om, at baade Børn, unge og ældre Mennesker have faaet nyttig Belæring af Zoologisk Have. Naar man nu har ændret det ved Ændringsforslag Nr. 10 ved at give Ministeren en temmelig begrænset Dispensationsret, idet man siger: naar Forestillingerne, eller hvad det nu er, ske i „Undervisningsøjemed“ eller „have et videnskabeligt Formaal eller tjene til Oplysningens Fremme“, og saa dertil føjer: „naar Overskuddet af en af disse Forestillinger anvendes i et af Finansministeren anerkendt velgørende Øjemed“, kan han sørge for, at det tilbagebetales — saa synes jeg, man har vanskeliggjort en fornuftig og velvillig Finansminister at dispensere, derved at man har nævnt disse Tilfælde. Jeg nærer ingen Tvivl om, at der vil blive dispenseret alligevel, men jeg synes ikke, at man har været heldig i sine Bestræbelser her. Zoologisk Have giver jo ikke saadanne Forestillinger og giver ikke noget Overskud, som anvendes i velgørende Øjemed.

Jeg maa maaske berøre, hvad Zoologisk Have egentlig er. Zoologisk Have er et Aktieselskab, kort og godt, der for 12—14 Aar siden befandt sig i de mest fortvilede Omstændigheder, idet det ikke blot aldrig gav noget Udbytte, men der var Gæld, og der var ingen Mulighed til Stede for at rejse de Midler, som vare nødvendige til Driftens Fortsættelse. Da gjorde Zoologisk Have et lykkeligt Greb ved at gøre Julius Schiøtt til Havens Direktør, og denne Mands sjældne Genialitet og den gode Fod, han stod paa ikke blot med Publikum, men ogsaa med Statens Repræsentanter, Regering og Rigsdag, førte Zoologisk Have fremad, idet det lykkedes at faa et Laan fra Staten og et aar-